

Schmitz

het overneem. Ik wil de motie van mevrouw Sipkes daarbij ook positief benaderen.

Voorzitter! Ik heb toch niet helemaal begrepen wat nu het probleem van de heer Van Oven is met artikel 11. Als er werkelijk sprake is van de aanwezigheid van asielgronden, dan verwijzen wij naar de bekende AC-procedure. Wat dat betreft, zie ik zelf niet echt problemen.

De heer **Van Oven** (PvdA): Ik geef toe dat het niet erg vaak zal voorkomen, maar het zou kunnen dat op basis van een angstpsychose een aanvraag op basis van humanitaire gronden wordt gedaan, dat een ambtenaar vanwege de uitleg die eraan wordt gegeven daarin toch een asielmotief ziet en dat hij op grond van artikel 11 die aanvraag niet ontvankelijk verklaart. Daar zou dan in principe tot een procedure kunnen leiden en dit zou extra procedures kunnen genereren. De kans is niet erg groot, omdat betrokkene altijd weer in een aanmeldcentrum terecht zal komen, tenzij hij er als het ware bezwaren tegen zou hebben.

Staatssecretaris **Schmitz**: Ik denk dat er op dit moment onvoldoende aanleiding is om dat probleem te verwachten. Wij blijven in elk geval de wet en de praktijk volgen.

Voorzitter! Ik kom tot artikel 15e, het artikel inzake buitengewone omstandigheden. Het moet echt gaan om buitengewone omstandigheden. Het gaat niet om een verkapte methode om dadelijk heel categoriaal allerlei mensen te beoordelen, omdat dit ons makkelijker uitkomt. De heer Van Oven vraagt in een motie ervoor te zorgen dat de Kamer onmiddellijk op de hoogte wordt gesteld, zodat er een debat over kan plaatsvinden. Dat vind ik logisch. Ik zou het al uit mijzelf hebben gedaan, maar dat hij dit vastgelegd wil hebben, vind ik vanzelfsprekend. Het gaat om het volgende. Er is ergens in de wereld een bepaalde situatie ontstaan en wij menen dat 15e moet worden toegepast, omdat wij het probleem anders niet aan kunnen. Wij zullen dit onmiddellijk aan de Kamer melden. Vervolgens kan gesproken worden over het antwoord op de vraag of wij 15e mogen toepassen.

Ik wil de Kamer het aannemen van de motie van mevrouw Sipkes ontraden. Daarin wordt uitgesproken

om bij voorbaat alle criteria in een AMvB vast te leggen. Het gaat echt om buitengewone omstandigheden. Die moeten aangetoond kunnen worden als wij de Kamer laten weten dat wij dat artikel willen toepassen. Het bij voorbaat in allerlei criteria vastleggen in een AMvB wat ooit in de wereld moet gebeuren om onder "buitengewone omstandigheden" gevangen te kunnen worden, vind ik niet erg praktisch.

Nogmaals, ik heb geen problemen met de motie van de heer Van Oven, ofschoon ik vind dat de regering al uit zichzelf moet doen wat in de motie gevraagd wordt.

Mevrouw **Sipkes** (GroenLinks): Ik wil op geen enkele manier vastleggen van welke rampen dan ook zich in de toekomst in de wereld kunnen voordoen. Ik kan mij echter wel voorstellen dat een algemene omschrijving van onverwachte gebeurtenissen en rampen van politieke of andere aard wordt gegeven, evenals de weg waarlangs gekomen kan worden tot opschorting. Als zoiets vastligt, is het in de toekomst beter toetsbaar voor de rechter.

Staatssecretaris **Schmitz**: Voorzitter! Af en toe spreken wij in de Kamer over deregulering. Ik vind het de plicht van de regering dit soort zaken te melden aan de Kamer en de ruimte te geven voor een debat erover. Ik zie niet veel heil in het vastleggen van buitengewone omstandigheden via een AMvB.

Mevrouw Sipkes heeft er bezwaar tegen gemaakt dat de aparte VTV humanitaire aard niet rechtstreeks aan de orde kan komen. Zij verwees nog eens naar artikel 3 EVRM. Ik heb daarover aan het adres van de heer Dittrich al het een en ander gezegd. De regering heeft een uitdrukkelijke voorkeur voor hetgeen zij heeft geformuleerd, omdat de VTV humanitaire aard uitdrukkelijk aan de orde komt. Ik zie geen aanleiding daarop terug te komen.

Wat de vreemdelingenbewaring betreft, heeft mevrouw Sipkes aangedrongen op het betrachten van snelheid met de invulling daarvan. Ik probeer de beoogde notitie uit te brengen in de tweede helft van januari. Ik denk dat dit haalbaar is. Daarin zullen wij vermelden of de elementen die in het amendement van mevrouw Sipkes zijn weergegeven, invulbaar zijn. Als dat niet het

geval is, schieten wij er niets mee op. Ik wil in die notitie ook meenemen of wij de kant van wetswijziging op moeten.

Mevrouw **Sipkes** (GroenLinks): In eerste instantie gaf de staatssecretaris wat dit betreft al de voorkeur aan een motie. Ik zou het amendement op stuk nr. 8 kunnen omzetten in een motie, maar ik ben blij met de toezegging van de staatssecretaris. Wij wachten de ontwikkelingen in de tweede helft van januari af en trekken het amendement op stuk nr. 8 in.

De **voorzitter**: Aangezien het amendement-Sipkes (stuk nr. 8) is ingetrokken, maakt het geen onderwerp van beraadslaging meer uit.

Staatssecretaris **Schmitz**: Voorzitter! Ten slotte dank ik de heren Bremmer en Rijpstra voor hun expliciete en impliciete steun aan het wetsvoorstel.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan het eind van de vergadering te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- het wetsvoorstel Wijziging van de Wet balansverkorting geldelijke steun volkshuisvesting (aanvullende bijdrage) (24514).

(Zie vergadering van 23 januari 1997.)

De algemene beraadslaging wordt hervat.

□

De heer **Hofstra** (VVD): Voorzitter! Resteert nog de vraag welke woningen wel of niet meetellen als het gaat om de aanvullende bijdrage. Wij praten dan over het specifieke DKP-bezit: de woningen uit de tijd van bouwen op de pof. Het wijzigingsvoorstel is twee jaar geleden ingediend. Nu gaat het om de afronding. Hiermee is toch een

Hofstra

extra bedrag gemoeid van 115 mln. Als je dat relateert aan de 35 mld. waarover in het kader van de balansverkortening wordt gesproken, dan kan worden gezegd: het is peanuts en wij kunnen iets anders gaan doen. Er moet toch nog even van gedachten over worden gewisseld. De fractie van de VVD heeft nog een paar vragen. Na het antwoord zullen wij ons definitieve standpunt bepalen.

De peildatum in de wet is terugliggend: 1 januari 1993. Die datum is bewust gekozen opdat geen strategisch beleid mogelijk is. Hieraan is de moeizame discussie gekoppeld van juridische eigendom en economische eigendom die alleen maar onder bepaalde condities geldt. Het moet wel een gemeente of toegelaten instelling zijn die de juridische eigenaar was. Verder moest er sprake zijn van vertraging als gevolg van bodemsanering. Tussentijds is de staatssecretaris met een voorstel gekomen om iets te doen. Aanvankelijk wilde hij dat niet. Wij hebben hem gesteund om niets te doen, maar vervolgens kwam de staatssecretaris met een aanpassing, maar het was een kwakkeloplossing. Er werd niet echt gezegd: men heeft gelijk en wij zullen het repareren. Ook werd niet gezegd: de wet is goed en wij gaan die niet veranderen. Er was sprake van een ingewikkelde techniek waarbij het werd gekoppeld aan die 3,8% huurverhoging. Het mocht 4% zijn en de rest zou het Rijk dan wel betalen. Wij zijn blij dat nu het advies van de landsadvocaat er is. Het is voor de staatssecretaris aanleiding geweest om van de kwakkeloplossing af te stappen en een duidelijke keuze te maken. In het advies van de landsadvocaat is sprake van de moeilijke discussie over gelijke behandeling. Het begint steeds ingewikkelder te worden. Ook als je kijkt naar het bruteringsakkoord waar niet werd gesproken over de economische en juridische eigendom, was het achteraf gezien beter geweest om dat eerder te onderkennen.

Kan de staatssecretaris zeggen hoe dat bedrag is opgebouwd? Ik heb gezien dat 35 mln. rente is. Blijft er toch nog een bedrag van 80 mln. over. Kan hij ook aangeven waar dat terecht komt? Is onze indruk juist, dat het voor een deel terecht komt bij corporaties die woningbezit hebben met relatief lage huren?

Waarom wordt de regeling zo sterk verruimd? Als ik het goed heb begrepen, heeft de landsadvocaat geadviseerd om toch vast te houden aan de noodzaak van de aanwezigheid van een schriftelijke overeenkomst waar het gaat om het beheren van andermans woningen. De staatssecretaris heeft nu ook voorgesteld dat element uit de regeling te halen. Waarom? Wat kost dat?

Ik kom over die gelijke behandeling te spreken. Wij hebben bij de behandeling van de Wet balansverkortening geworsteld met het probleem van kapitaalmarktleningen tegenover de rijksleningen. Op dat punt zijn er initiatieven vanuit het veld gekomen. Overigens gingen die over een bedrag van bijna 2 mld. De landsadvocaat heeft toentertijd over dat onderwerp gezegd: wat nu wordt voorgesteld houdt stand. Als wij daarnaar kijken in het kader van de gelijke behandeling, rijst de vraag of niet te vrezen is dat ook op dat punt alsnog een beweging kan ontstaan. Voor de fijnproevers: artikel 4, lid 3, sub c, van de Wet balansverkortening.

Zijn er op dit moment nog financiële of juridische risico's op dit onderdeel? Wij hebben gelezen dat er vier beroepsprocedures lopen en dat die worden afgedekt door deze wijziging. Is met die vier procedures ook die 115 mln. verklaard? Worden de mensen die klagen geholpen?

Wij hebben net van de staatssecretaris de voorstellen inzake afkoop in de particuliere sector ontvangen, waarvoor dank. Ik heb dat vanmorgen diagonaalsgewijze even doorgelezen en toen kwam ik het probleem van juridisch en economisch eigendom niet tegen. Is mijn indruk juist dat bij die procedure alle woningen vooraf concreet worden aangemerkt? Dit is mijn conclusie op grond van de stukken. Als het zo is, is het dan juist dat het probleem zich gewoon niet kan voordoen? Misschien kan de staatssecretaris hier nog iets over zeggen. Zoals ik al zei: wij horen graag de reactie van de staatssecretaris hierop en zullen dan ons definitieve standpunt bepalen.

Tot slot zeg ik dat wij als fractie van de VVD er moeite mee hebben dat er, als er al of niet gerechtvaardigd gepiept wordt in de samenleving, een grote neiging in het parlement bestaat om er maar aan toe te geven. Wij zien dit de laatste tijd vaker; binnenkort houden wij ons

weer uitvoerig bezig met de vangnetconstructie in de huursubsidie. Het is echter ook een van onze taken de belastinggelden die burgers opbrengen goed en zorgvuldig te besteden. Daarom hechten wij eraan nog even hierover van gedachten te wisselen. Er is weer een flink bedrag mee gemoeid en de eerdere lobbyactie, een paginagrote dagbladadvertentie, is een extra stimulans voor mij om dit nog eens aan de orde te stellen.

□

Staatssecretaris **Tommel**: Voorzitter! De heer Hofstra heeft gevraagd hoe de zaak budgettair precies in elkaar steekt. De kosten van de wetswijziging, 40 mln., zijn opgenomen in de begroting voor 1997. Dat betrof het eerste wijzigingsvoorstel. Aanvullend gaat het om 115 mln. Terecht constateerde de heer Hofstra dat het in totaal om 155 mln. in de begroting voor 1998 gaat.

In het vorige overleg is aan de orde gekomen dat met het tegemoetkomen aan de woningcorporaties met economisch eigendom in het geval van vertrapte erfpacht-overdracht van gemeenten naar toegelaten instellingen een bedrag van 100 mln. gemoeid is, waarvan reeds 40 mln. was opgenomen in de begroting voor 1997. Deze 100 mln. betreft de contante waarde van de extra te verstrekken aanvullende bijdrage voor het DKP-bezit per 1 januari 1995 voor vertrapte erfpacht-overdrachten van gemeenten naar toegelaten instellingen. Het advies van de landsadvocaat houdt tevens in dat er ingeval van economische overdracht als gevolg van vertrapte overdrachten tussen toegelaten instellingen onderling en van een toegelaten instelling naar een gemeente, bijvoorbeeld het gemeentelijke woningbedrijf, bij de vaststelling van de aanvullende bijdrage eveneens met de economische eigendom rekening gehouden dient te worden. Dit is de consequentie van het besluit. Op basis van de bij het ministerie beschikbare informatie kan het voor deze gevallen om maximaal 20 mln. aan extra aanvullende bedragen per 1 januari 1995 gaan. Daarnaast dient over de extra uit te keren aanvullende bijdragen van ongeveer 120 mln. nog ongeveer 35 mln. rente uitgekeerd te worden over de periode van 1 januari 1995 tot de

Tommel

uitbetalingsdatum eind 1998, begin 1999. Dit bouwt het bedrag van in totaal 155 mln. op.

De tweede vraag van de heer Hofstra, die hiermee verband houdt, betreft de eisen die uiteindelijk worden gesteld: zijn zij precies wat de landsadvocaat heeft geadviseerd en, zo nee, waarom wijken zij af? De landsadvocaat heeft voorgesteld vier eisen te stellen waaraan het economische eigendom moet voldoen. Hiervan zijn er twee overgenomen. De eerste is de eis van exploitatie voor eigen rekening en risico per 1 januari 1993. De tweede is dat er per 1 januari 1993 geldelijke steun aan de economische eigenaar toegezegd is. De twee andere eisen die de landsadvocaat als mogelijk te hanteren heeft genoemd, betreffen het eenduidig schriftelijk vastgelegd zijn van de economische eigendom en de schriftelijke vastlegging van een voorgenomen juridische levering en leveringsdatum. Bij het merendeel van de betrokken situaties is er helaas geen sprake van dergelijke schriftelijke vastleggingen of slechts van beperkte, onheldere vastleggingen. Achteraf gezien heeft mij dat ook wat verbaasd. Ook bij de situaties rond de bodemverontreiniging is er slechts in beperkte mate sprake van schriftelijke vastleggingen. In geen van de gevallen is er sprake van heldere wederzijdse contractuele vastleggingen. De aanwezige vastleggingen berusten veelal op toeval of op algemene brieven zonder directe relatie naar complexen van woningen. Tenslotte ging de afkoop over complexen van woningen. Het stellen van deze andere twee door de landsadvocaat gemelde als mogelijk te hanteren eisen zou derhalve tot interpretatieproblemen kunnen leiden en mogelijk weer tot ongelijke behandeling en dat was nu juist het probleem waar wij ons van zouden willen verlossen met deze operatie. Voor alle in het geding zijnde corporaties en die zich gemeld hadden, hebben wij een overzicht gemaakt voor wie het nu precies wat betekent. Zij krijgen alle, kort door de bocht geformuleerd, waar ze om gevraagd hebben.

Voorzitter! De kapitaalmarktleningen zijn echt definitief van de baan. Daar komen wij niet meer op terug. De tussentijdse oplossing is inderdaad in de richting die de heer Hofstra wilde. Hij heeft in eerste

termijn uitgesproken dat wij het of niet of helemaal goed moesten doen. Welnu, wij doen het dus helemaal goed. Wij zijn daarmee dus ook van de kwetsbaarheid wat betreft de gelijke behandeling af, een begrip dat de landsadvocaat hanteert. We hebben de kant gekozen van geen risico en geen procedures.

Voorzitter! De heer Hofstra heeft nog eens zijn ergernis uitgesproken over de advertentie. Ik heb begrepen dat ook andere woordvoerders ergernis over de advertentie hebben, al was het maar dat de opstellers van de advertentie zelfs niet op de hoogte waren wie nu precies de woordvoerders waren. Dat mag je toch wel amateuristisch noemen. Ik heb die advertentie al in eerste termijn "onjuist" en "misleitend" genoemd en ik heb geen reden om daar ook maar een komma van terug te nemen. Ik vind het getuigen van slechte smaak en verspilling van geld. Dat is niet voor herhaling vatbaar.

Voorzitter! Wij komen nog uitvoerig te spreken over de bruterings van de beleggers. Daar speelt het punt niet in deze zin; wel heb ik in eerste termijn een voorbeeld hiervan genoemd naar aanleiding van het amendement-Ten Hoopen over de ABP-woningen in Amsterdam. Ik denk echter niet dat dit het moment is om daar uitvoerig op in te gaan. Wij hebben een heel keurige oplossing gevonden, die recht doet aan de wens van alle betrokkenen om die woningen in een laag huursegment te houden, dat wil zeggen om ze goedkoop te houden. Dat is gehonoreerd in de overeenkomst met de bruteerders. Ik verheug mij overigens zeer over het feit dat wij erin geslaagd zijn de staart van deze bruteringsoperatie af te maken. Ik beschouw de overeenkomst met de bruteerders ook als het staartstuk van de onderhandelingen, omdat ook destijds de bruteerders direct in de onderhandelingen zijn betrokken. Wij zijn er op een goede en nette manier uitgekomen, ook in lijn met het akkoord dat wij met de sociale sector hebben gesloten.

De heer Hofstra (VVD): Voorzitter! Een vraag van mij is nog niet beantwoord en wel die over artikel 4, lid 3, sub c, over de kapitaalmarktleningen.

Staatssecretaris Tommel: Daar heb ik iets over gezegd, maar ik zal het

even herhalen. Ik heb die echt definitief helemaal achter mij gelaten.

De heer Hofstra (VVD): Mijn vraag was echter of we niet het risico zouden lopen – misschien mede door mijn opmerkingen daarover – dat de mensen wakker worden en dat gaan toetsen aan het begrip "gelijke behandeling".

Staatssecretaris Tommel: Iedereen die dat wil, kan op dat punt een stelling innemen, maar wat mij betreft, is dit niet verder bespreekbaar. Geen risico en laten we het ook maar in de zin van het debat achter ons laten!

De heer Hofstra (VVD): Ik wil nog een opmerking maken en een vraag stellen. Wij sturen ontzettend veel papier rond in dit land, veel te veel volgens de VVD-fractie. Als echter blijkt dat wij uit de stukken niet weten wie eigenaar is van een bepaalde woning, dan wel wie een woning beheert, vind ik dat toch onzorgvuldig. Gaat de staatssecretaris daar iets aan doen?

Staatssecretaris Tommel: Dat is een zaak die achter ons ligt. Wij praten over de situatie januari 1993.

De heer Hofstra kan ervan uitgaan dat bij de uitbetaling van de gelden nauwkeurig wordt gekeken of iemand echt recht hierop heeft. Dat is onderdeel van het grote project. De Kamer heeft zicht op de manier waarop wij daarmee omgaan. De heer Hofstra mag rekenen op voldoende zorgvuldigheid.

De voorzitter: Hiermee heeft de heer Hofstra ook geen behoefte meer aan een termijn?

De heer Hofstra (VVD): Nee, voorzitter!

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De voorzitter: Ik stel voor, aan het eind van de vergadering te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De voorzitter: Wij gaan dadelijk door met de tweede termijn van het debat over de herstructurering van de varkenshouderij. Wij wachten even totdat de minister binnen is.

Tommel

Dat kan misschien nog vijf minuten duren.

De vergadering wordt van 10.32 uur tot 10.40 uur geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Regels inzake een stelsel van varkensrechten en een heffing ter zake van het houden van varkens (Wet herstructurering varkenshouderij) (25746).**

(Zie vergadering van 17 december 1997.)

De algemene beraadslaging wordt hervat.

De **voorzitter**: Ik hoop dat de sprekers de onofficiële maat van eerderde van de spreektijd in eerste termijn in acht willen nemen.

□

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Mijnheer de voorzitter! Ik dank het kabinet voor de uitvoerige beantwoording. Wij hebben gisteravond uitvoerig en lang gediscussieerd over het nieuwe voorstel van het kabinet. Mijn fractie blijft bij haar mening dat dit nieuwe voorstel een terugtocht is van het kabinet, waarmee zij het niet eens kan zijn. De percentages van kortingen zijn steeds verder verlaagd. Er zal 5% minder reductie van de varkensstapel gerealiseerd worden. Wij vinden dat de stok achter de deur van de welzijnseisen, die eerst duidelijk in het voorstel zat, op een onverantwoorde manier naar achteren is geschoven. Ik sta bij een aantal punten nog kort stil.

Het belangrijkste punt dat op dit moment speelt, is het inruilen van "minder varkens" voor "ander voer". Ik heb de minister aangesproken op zijn eigen woorden. Hij heeft eerder gezegd dat er geen perspectief meer in zit, dat er al fors op die toer wordt gewerkt en dat de fraudedruk daarmee zal worden verhoogd. Het blijft voor mij een onbegrijpelijke zaak waarom de minister dan toch deze draai heeft gemaakt. Ik hecht aan een helder antwoord op de volgende vraag: vindt de minister al met al dat met deze nieuwe inzet zijn wetsvoorstel er inhoudelijk beter op is geworden of is de politieke haalbaarheid van dit wetsvoorstel de

doorslaggevende reden voor de minister om met dit voorstel te komen?

Wij hebben nog een aantal vragen over het voorstel om met een mindere reductie van de varkensstapel genoegen te nemen. Ik heb de minister gisteren gewezen op het IKC-rapport uit 1993. Daarin is aangegeven dat, om NMP-doelen te halen, de varkensstapel moet worden gehalveerd. Dat kan voor een fors deel gebeuren via grootschalige mestverwerking. Wij weten echter allemaal dat het niet gaat lukken. Tegen die achtergrond vraag ik of het verstandig is om nu al met minder reductie genoegen te nemen. Is er al niet heel veel ingeboekt in de integrale notitie die is aangenomen? Op dit moment zitten veel antibiotica in het veevoer. Onder meer door die antibiotica is de opname-effectiviteit van de mineralen in het voer behoorlijk hoog. Maar er komt natuurlijk een forse discussie op gang: is het verstandig om die antibiotica toe te staan, ook gelet op de resistentie? Mensen worden daar kwetsbaar voor. Stel dat op een gegeven moment wordt gezegd: wij willen geen antibiotica meer in het voer. Dat zou dan die andere kant, zoals het mineralenspoor, kunnen benadelen. Zitten wij dan niet met een probleem? Moeten wij dan niet sowieso een stap verder zetten?

De heer **Huys** (PvdA): Voorzitter! Ik wil mijn collega op het volgende wijzen. De bedrijven die het meest ver zijn op het punt van het terugdringen van mineralen, door mineralenarm voer te voeren, zijn ook het meest ver met het terugdringen van antibiotica. Er bestaan nu in de mengvoederindustrie plannen om boeren te kunnen laten kiezen voor voer zonder antibiotica. Dat heeft dus niets met het voerspoor te maken.

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Ik dank de heer Huys voor zijn aanvulling. Als dat zo is, is dat een geruststelling voor mij. Ik hoor hier echter nog graag een reactie van de minister op.

Voorzitter! Eerlijk gezegd, heeft D66 mij er niet van overtuigd dat het allemaal zo slecht zou zijn voor de botten van de dieren. Ik denk dat wij op dat punt niet zo ongerust behoeven te zijn. Het gaat mij meer om de hele kwestie. Om het probleem echt op te lossen, moet de varkensstapel fors terug. En aan dat punt willen wij vasthouden.

Als de D66-fractie zich overigens druk maakt over het welzijn van de dieren, wil ik haar uitnodigen om ons te steunen in ons streven om een stok achter de deur te houden bij de aanscherping van de welzijnseisen. Mijn tweede punt van kritiek is ook dat het geen goede zaak is dat het aanscherpen van de welzijnseisen naar de toekomst is verschoven en dat in ieder geval bij de eerste opvulling tot 10% niet meer de stok achter de deur zit dat men aan de nieuwe welzijnseisen moet voldoen. Op dit punt wil mijn fractie dan ook een motie indienen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende, dat de regering voor de jaren 1998 en 1999 deels het oorspronkelijke voornemen heeft losgelaten dat de aankoop van varkensrechten slechts zou mogen plaatsvinden indien wordt voldaan aan de eisen van het aangescherpte varkensbesluit, namelijk voor wat betreft het compenseren van de in 1998 doorgevoerde korting tot 100%;

verzoekt de regering te bewerkstelligen dat alle varkensbedrijven die vanaf 1998 varkensrechten hebben verworven, in 2000 dienen te voldoen aan de eisen van het dan geldende varkensbesluit, op straffe van korting van de aangekochte rechten,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid M.B. Vos. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 51 (25746).

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Voorzitter! Een ander belangrijk discussiepunt is het varkensbesluit. Wij hebben nog niet kunnen vernemen hoe dit eruit gaat zien. Ik heb in ieder geval uitgesproken dat, als het om het welzijn gaat, daar niet op mag worden ingeleverd. Wat ons betreft, mag de hoeveelheid vloeroppervlak niet kleiner worden dan nu het geval is. Ik wil de minister ook aansporen om het stro een grotere plek te geven dan hij nu van plan is. Ook op dit punt wil ik